

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγ. Θεοδώρου Τήρωνος

Μοναγρούλλι - Λεμεσός

Έτος 16ον , Αρ. Τεύχος 20 , Οκτώβριος 2022

«Ο ΤΗΡΩΝ»

<http://o-tiron.blogspot.com>

"Προσευχή λοιπόν χρειάζεται.
Το μικρόβιο θα φύγει εάν προσευχηθούμε.
Θέλουμε ανθρώπους προσευχής.

Προσευχή πύρινη.

Με ταπείνωση και μετάνοια.

Αυτό μας χρειάζεται κι όλα τα υπόλοιπα θα
τακτοποιηθούν".

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟ

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Μοναγρούλλι

Έτος 16^{ον} - Τεύχος 2^ο

Οκτώβριος 2022

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ιδιοκτήτης:

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος

Μοναγρούλλι - Λεμεσός

Τηλ./Φάξ: 25632879.

Έφημέριος:

Πρωτοπρεσβ. Γεώργιος Κόρτας,
Τηλ.: 97668822

Email: p.georgios@gmail.com

Παρεκκλήσια:

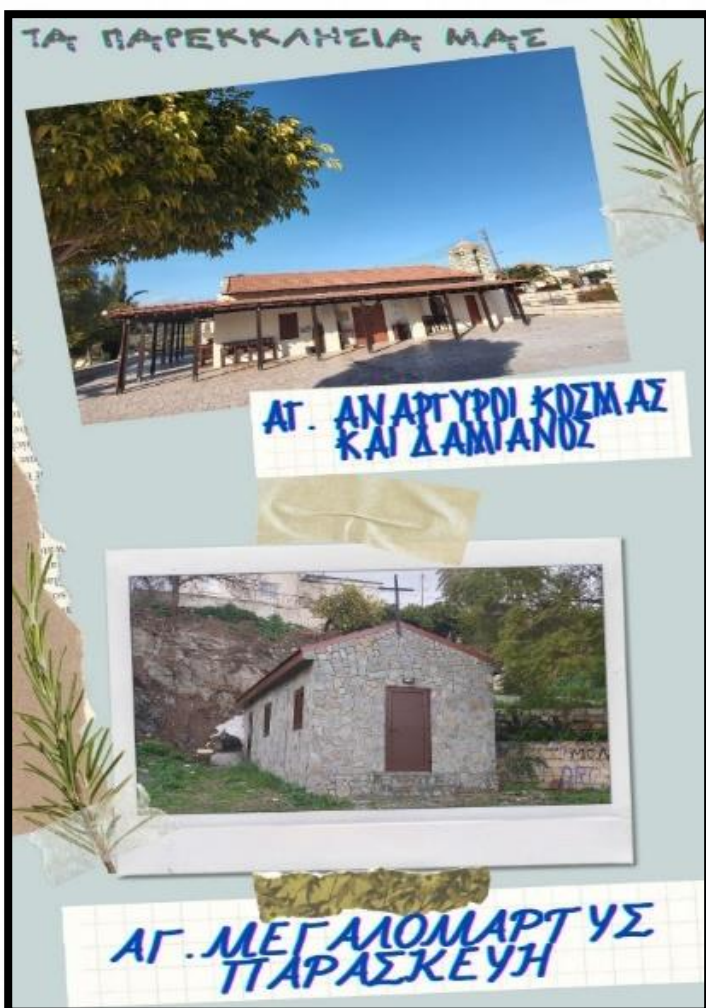
(α) Αγίων Αναργύρων (1^η Νοε)

(β) Αγίας Παρασκευής (26^{ης} Ιουλ)

Ιδιαίτερες εύχαριστίες ανήκουν στο
τυπογραφείο **Χριστάκη**
Χαραλάμπους, το οποίο ανέλαβε τὰ
ἔξοδα τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ. Στα
κείμενα διατηρείται η ορθογραφία
των συγγραφέων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

«Άφης' το στον Θεό»	3
Είναι οξυγόνο στον άνθρωπο ο Θεός	4
Η ελπίδα μας είναι στο Θεό	5
Μη μένεις μόνος	6-7
Χριστώ τω Θεώ παραδώμεθα	8
Η κούραση είναι προσωρινή η ευλογία αιώνια....	9
Αγάπη στο... ψυγείο!	10
Ομιλία	11
Ημερολόγιο - Ανακοινώσεις	12

ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ

«Άφησ' το στον Θεό»

Έρχεται ο Χριστός και μας λέγει να έρθουμε κοντά Του όλοι εμείς οι κουρασμένοι, οι πεφορτισμένοι και θα μας αναπαύσει. Και έρχεται η Εκκλησία και μας προτρέπει τους εαυτούς μας και τους γύρω μας και τα πάντα να τα αφήνουμε στα χέρια του Θεού. Και πολλές φορές ακούμε από πνευματικούς ανθρώπους όταν τους εκθέτουμε τα προβλήματά μας και τις δυσκολίες μας «άφησ' το στον Θεό». Και βλέπουμε ότι αυτή η απάντηση δεν μας πολυαναπαύει πάντοτε. Γιατί θεωρούμε «πώς να τ' αφήσω στον Θεό; Εγώ τι πρέπει να κάμω; Εγώ τι μπορώ να κάμω; Εγώ δεν πρέπει να κάμω τίποτε; Να τ' αφήσω όλα στον Θεό και να μείνω με χέρια σταυρωμένα;» Και νομίζουμε ότι αυτό το πράγμα είναι ολιγωρία, ότι είναι αδιαφορία, ότι είναι δειλία, ενώ τελικά είναι μεγάλη ανδρεία! Θέλει να είσαι πολύ ανδρείος άνθρωπος, πολύ γενναίος άνθρωπος για να τ' αφήσεις όλα στα χέρια του Θεού! Πρέπει να είσαι πολύ γενναίος άνθρωπος για να τ' αφήσεις όλα στα χέρια του Θεού και πρέπει να έχεις την ψυχή σου γεμάτη μ' εμπιστοσύνη εις την πρόνοια και εις την αγάπη του Θεού Πατέρα μας.

Η εποχή μας χαρακτηρίζεται από το άγχος, από την κούραση, από την αγωνία των ημερών, από τις πολλές θλίψεις που συμβαίνουν γύρω μας, από τη μοναξιά... Ζούμε μέσα σε πόλεις μεγάλες κι όμως πάσχουμε από μοναξιά!

Μπορεί να ζούμε μέσα στην οικογένειά μας, μέσα σ' ένα σπίτι και να αισθανόμαστε ότι κανείς δεν μας καταλαβαίνει, κανείς δεν επικοινωνεί μαζί μας, ότι είμαστε μόνοι μας, εγκαταλελειμμένοι, πεταμένοι, ότι δεν έχουμε ένα άνθρωπο ν' ακουμπήσουμε, ότι δεν έχουμε κάποιον που να μας αγαπά πραγματικά ή και που να τον αγαπούμε πραγματικά κι αυτά τα πράγματα όλα μας διαλύουν και μας κάνουν να μην ξέρουμε πού να στραφούμε. Μπαίνει η ψυχή μας πραγματικά μέσα σ' ένα υπαρξιακό σκοτάδι, σ' ένα μεγάλο σκοτάδι για το πού θα πάμε και πώς θα βγούμε απ' όλη αυτή την περιπέτεια! Εφηβεία: Μια πρόκληση για όλη την οικογένεια

Μητροπολίτης Λεμεσού Αθανάσιος

Είναι οξυγόνο στον άνθρωπο ο Θεός

Χρειάζεται να υπερβεί κανείς τον εαυτό του και χρειάζεται να γνωρίσει την αγάπη του Θεού· ότι ο Θεός, όπως έλεγε και ο αείμνηστος γέροντας Παΐσιος, είναι οξυγόνο στον άνθρωπο. Δεν μπορεί να γίνεται διοξείδιο του άνθρακος. Δεν μπορεί ο Θεός να σου δημιουργήσει μια αποπνικτική ατμόσφαιρα που να σε πνίξει μέσα. Όταν ο Θεός ενεργεί στον άνθρωπο και ομιλεί στον άνθρωπο και

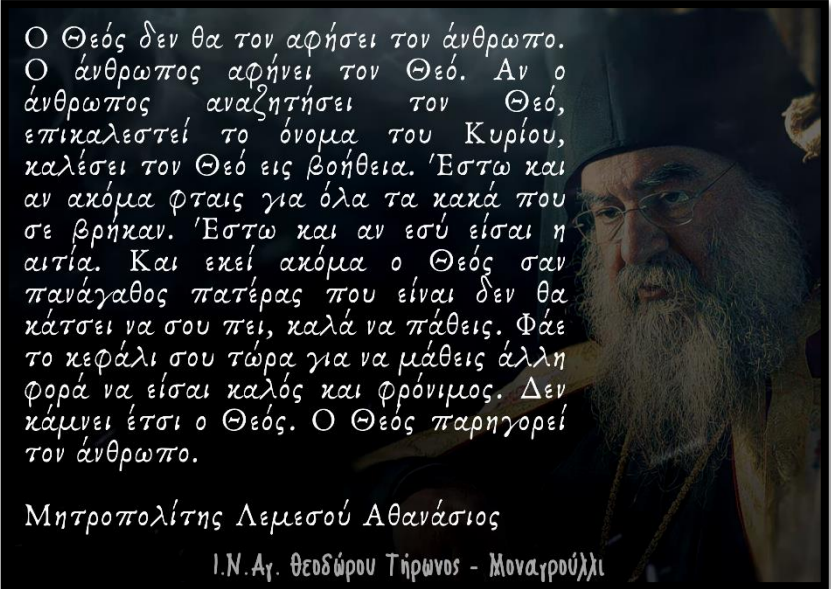
αποκαλύπτει εις τον άνθρωπο τον εαυτό Του και την αγάπη Του, τότε μια απέραντη ειρήνη, μια απέραντη γαλήνη βασιλεύει στην ψυχή του ανθρώπου κι ο άνθρωπος καταλαβαίνει αυτό που είπε ο Χριστός «κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς», εγώ θα σας αναπαύσω.

Και μετά καταλαβαίνει εκ πείρας

ότι δεν υπάρχει άλλη ανάπαυσις, δεν υπάρχει πουθενά ανάπαυσις, μόνο ο Χριστός είναι ανάπαυσις της ψυχής μας. Μακριά από τον Χριστό υπάρχει κόπος, υπάρχει δυσκολία, υπάρχει μεγάλη δυσφορία της ψυχής μας. Όταν είναι κάτι μέσα στην ευλογία του Θεού τότε όλα είναι πανέμορφα!

«Μάθετε από μένα», λέει ο Χριστός, «ότι είμαι πράος και ταπεινός τη καρδία. Κι έτσι ευρήσετε ανάπαυσιν ταις ψυχαίς ημών». «Θα μάθετε από Μένα», λέγει ο Χριστός, «εγώ θα σας το διδάξω, δεν θα σας το διδάξουν άλλοι άνθρωποι. Εγώ ο ίδιος θα σας διδάξω, όταν θα σας εμφανίσω τον εαυτό μου, όταν θα σας αποκαλύψω τον εαυτό μου, ότι είμαι πράος και ταπεινός τη καρδία. Κι έτσι θα βρείτε ανάπαυσιν μέσα σας.»

Και πράγματι ποιος αναπαύεται τελικά; Ο ταπεινός άνθρωπος! Μόνο ο ταπεινός άνθρωπος αναπαύεται εν Χριστώ! Εμείς, οι υπερήφανοι άνθρωποι, οι εγωιστές άνθρωποι, οι φίλαυτοι άνθρωποι δεν μπορούμε να αναπαυθούμε, γιατί εμποδίζουμε τον Χριστό να μας πάρει στην αγκαλιά Του. Δεν δεχόμαστε, δεν θέλουμε ν' αφευθούμε στον Θεό! Φοβούμαστε τον Θεό! Ή δεν Του έχουμε εμπιστοσύνη. Λέμε, «όχι, εγώ θα τα χειριστώ τα πράγματα. Εγώ θα

Ο Θεός δεν θα τον αφήσει τον άνθρωπο. Ο άνθρωπος αφήνει τον Θεό. Αν ο άνθρωπος αναζητήσει τον Θεό, επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου, καλέσει τον Θεό εις βοήθεια. Έστω και αν ακόμα φταις για όλα τα κακά που σε βρήκαν. Έστω και αν εσύ είσαι η αιτία. Και εκεί ακόμα ο Θεός σαν πανάγαθος πατέρας που είναι δεν θα κάτσει να σου πει, καλά να πάθεις. Φάε το κεφάλι σου τώρα για να μάθεις άλλη φορά να είσαι καλός και φρόνιμος. Δεν κάμνει έτσι ο Θεός. Ο Θεός παρηγορεί τον άνθρωπο.

Μητροπολίτης Λεμεσού Αθανάσιος

Ι.Ν.Αγ. Θεοδώρου Τήρωνος - Μοναχούλλι

αναλάβω τις υποθέσεις της ζωής μου. Εγώ θα τα τακτοποιήσω όλα· δεν θα τ' αφήσω έτσι να πάνε όπου θέλουν τα πράγματα. Εγώ πρέπει να έχω τον έλεγχο. Αν δεν έχω τον έλεγχο, δεν μπορώ να αισθανθώ σιγουριά. Χάνομαι αν δεν έχω τον έλεγχο!»

Μητροπολίτης Λεμεσού Αθανάσιος

Η ελπίδα μας είναι στο Θεό

Αυτή η ανασφάλεια που μαστιάζει τον κόσμο σήμερα, θεραπεύεται μ' αυτή την ασφάλεια της παρουσίας του Θεού. Κι αυτό το άγχος και η αγωνία που μας κατατρύγει θεραπεύεται μ' αυτή τη νηπιακή, την εν Χριστώ νηπιότητα, η οποία σφραγίζει το έργο των ανθρώπων που αφήνουν τη ζωή τους μ' εμπιστοσύνη στα χέρια του Θεού.

Όποιος θέλει μπορεί να το δοκιμάσει. Είναι για τα παλληκάρια, όπως έλεγε κι ο γέροντας Παΐσιος! Θέλει λεβεντιά να το κάνεις. Θέλει πολύ θάρρος. Αλλά δοκιμάστε τον Θεό. Δοκιμάστε τον Θεό και θα δείτε ότι δεν θα χάσετε. Όποιος ελπίζει επί Κύριον, αυτός δεν καταισχύνεται ποτέ.

Κι αυτή η προτροπή της Εκκλησίας «πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα» νομίζω είναι η πιο σημαντική προτροπή στην εποχή μας για κάθε άνθρωπο: για τους γονείς, για τους νέους, για τους ηλικιωμένους, για τους ιερείς, για κάθε ένα που προβληματίζεται και αγωνιά για το τι γίνεται γύρω μας. Ο Θεός έχει τα πάντα στο δικό Του χέρι. Κι όταν είναι τα πάντα στα χέρια του Θεού, τότε έχουμε ειρήνη μέσα στην ψυχή μας.

Μητροπολίτης Λεμεσού Αθανάσιος
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «Ο ΤΗΡΩΝ» - ΣΕΛ.5

Μη μένεις μόνος

Ο άνθρωπος ζει μέσα στα προβλήματα, φανερά ή κρυφά στους άλλους, μικρές και μεγάλες στεναχώριες. Θέλει κάποιον να τα μοιραστεί, όχι τόσο να συμβουλευτεί. Το μοίρασμα, η αναφορά τους, ξεκουράζει την ψυχή. Νιώθεις πως δεν είσαι μόνος, έχεις Κυρηναίο. Όμως, αυτό το «άνθρωπον ουκ έχω» είναι τραγική διαπίστωση.

Είναι προνομιούχοι όσοι έχουν ένα πρόσωπο, είτε ως φίλο, είτε ως σύντροφο, είτε ως αδελφό, είτε ως γονιό, είτε ως πνευματικό πατέρα, που να μπορούν να πουν τη δυσκολία τους, το αδιέξοδό τους, τον πόνο τους. Γιατί δεν φορτώνονται όλο το βάρος. Κι έτσι μπορούν να βαδίσουν το δρόμο της ζωής πιο άνετα, πιο ανάλαφρα.

Όμως υπάρχουν κι αυτοί που δεν έχουν ένα πρόσωπο, ένα συνοδοιπόρο. Η σημασία του φαίνεται στις οριακές καταστάσεις της ζωής, όπως και ο πόνος για την απουσία του πιο δυνατός. Ενδεχομένως να μην είναι άμοιρος ευθυνών γι' αυτή την απουσία, αλλά δεν είναι η ώρα που θα πούμε ποιος φταίει, αλλά η ώρα της συμπαράστασης, της κατανόησης.

Είναι «αποδεδειγμένο» πως δεν υπάρχει μόνο ό,τι γνωρίζουμε με τις αισθήσεις μας. Φαίνεται, μέσα από τις εμπειρίες πολλών, ότι ένας άλλος κόσμος υπάρχει, που υπερβαίνει τις αισθήσεις. Είναι ο κόσμος των ασωμάτων, των πνευμάτων. Σ' αυτόν ανήκει ο Θεός, η Παναγία, οι άγγελοι, οι άγιοι, κι όσοι έφυγαν απ' αυτόν τον κόσμο.

Ευρισκόμενος σ' ένα κοιμητήριο, αφουγκράζεσαι τη σιωπή των κεκοιμημένων. Υπάρχουν απ' αυτούς κάποιοι που μεταβήκαν «από το θάνατο στη ζωή» τελειοποιούμενοι με το μαρτύριο της ασθένειας ή και του ωδυνηρού τρόπου τού θανάτου τους. Δεν μεταφέρουν

πια το βάρος του παλαιού εαυτού τους. Ελεύθεροι απ' ό,τι τους «κρατούσε στη γη» – με την πνευματική έννοια – βλέπουν πρόσωπο Θεού κι έτσι μπορούν να παρακαλέσουν και να μεταφέρουν τα αιτήματα των αγαπημένων τους. Δεν μπορεί π.χ. να προσευχηθεί στο Θεό μια μάνα για το παιδί της που περνά τη δυσκολία του; Ποιος μπορεί να ισχυριστεί ότι το εγκατέλειψε εγκαταλείποντας τον αισθητό κόσμος; Όπως, βέβαια, συμβαίνει με όλους τους κεκοιμημένους που, ένεκα του τρόπου θανάτου τους ή δοκιμασίας που πέρασαν και τους καθάρισε, μπορούν να μεσιτεύουν για όσους τους παρακαλούν να το κάμουν.

Οι άγιοι, που ζήσαν για το Θεό, πιο πολύ μπορούν να μεσιτεύσουν για μας, ως αδελφοί μας, και να συμπορευτούν στις θλίψεις μας. Γι' αυτό παρακαλώντας τους με ταπεινωση να το κάμουν, θα αισθανθούμε πως δεν είμαστε μόνοι.

Έτσι, αν έχουμε άνθρωπο, ας χαρούμε. Αν δεν έχουμε, ας βρούμε κάποιο δικό μας που αισθανόμαστε ότι, περνώντας στη χώρα των ζώντων, βλέπει πρόσωπο Θεού. Κι αν δεν το καταλαβαίνουμε αυτό, ας βρούμε τον «άγιο μας» που θα παρακαλεί για μας, αφού «απλά και ταπεινά» θα του εκθέσουμε τον πειρασμό μας, τη δυσκολία μας.

Ας μην μείνουμε μόνοι!

Ας μην διαλυθούμε στις δυσκολίες!

Ας εμπιστευτούμε το «Θεό των πατέρων ημών» και τους ανθρώπους Του. Για να γεμίσει η καρδιά μας φως, χαρά κι ελπίδα, προσδοκώντας τη Μεγάλη Ημέρα του Χριστού, όπου τα πάντα θα γεμίσουν με τη παρουσία της αγάπης Του.

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα

Πρέπει να ομολογήσουμε πως δεν είμαστε καθόλου έτοιμοι για να καταλάβουμε και να δεχθούμε το «εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα». Και το ακούμε πολλές φορές στη θεία Λειτουργία, ακριβώς για να το προσέξουμε και να το σκεφθούμε καλά. Μας τραβάνε τα πράγματα του κόσμου και μας βγάζουν από τον εαυτό μας. Η μέριμνα, για την οποία λέει ο Ιησούς Χριστός στο Ευαγγέλιο, είναι το κομμάτιασμα και το σκόρπισμα του εαυτού μας μέσα στα πράγματα του κόσμου και τις περιστάσεις του βίου. Στον καιρό μας αυτή η μέριμνα έχει τόσο ενταθεί, που δεν μπορούμε πια να ζήσουμε· μας πνίγει το άγχος, μας γονατίζει ο κόπος, μας σφίγγει η αγωνία, μας παραλύει ο φόβος. Ανάπαυση και ειρήνη δεν έχουμε κι όταν ακόμα δεν μας λείπουν τα αγαθά· και τότε είμαστε κουρασμένοι, κουρασμένοι από τη χορτασιά. Γιατί η χορτασιά και η πλησμονή κουράζουν περισσότερο από την ανέχεια και τη στέρηση.

Αλλά οι πιστοί συναζόμαστε για να βρούμε τον εαυτό μας, επειδή μέσα στη θάλασσα του βίου πνιγόμαστε και χανόμαστε κάθε ώρα. Συναζόμαστε για να στηριχθούμε ο ένας στον άλλον κι όλοι μαζί στο Θεό. «Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα» προτρέπει ο λειτουργός κι ο λαός μ' ένα στόμα απαντά «Σοι Κύριε». Και θέλει να πει· «Ναι, Κύριε, σε σένα αφήνομε τον εαυτό μας και στα χέρια σου εμπιστευόμαστε όλη μας τη ζωή». Πόσο, αλήθεια, πιο εύκολα και πιο αυθόρμητα μπορούμε να το πούμε αυτό όλοι μαζί κι ο καθένας για τον εαυτό του, μέσα στη σύναξη της Εκκλησίας, όπου ο ένας στέκει κοντά στον άλλον και παίρνει θάρρος μαζί με τον αδελφό του! Είναι μεγάλη η δύναμη του καθένα μας μέσα στη σύναξη της Εκκλησίας, γιατί δεν προσεύχεται μόνος του, αλλά μαζί με όλους τους Αγίους. Όχι μόνο εκείνους τους πριν από μας, αλλά κι αυτούς που είναι τώρα εδώ μαζί μ' εμάς· κι είναι πάντα πολλοί άγιοι μεταξύ μας κι ας μην τους ξέρουμε. Όλοι, τελούμε τώρα τη θεία Λειτουργία. Και η σύναξη μας αυτή δεν είναι ένα ανώνυμο πλήθος λαού, ένας όχλος απρόσωπος, αλλά μια κοινωνία προσώπων, που προσεύχονται ο ένας για τον άλλον κι όλοι μαζί για όλους. Αυτό θα πει το «εαυτούς και αλλήλους».

+Διονυσίου, Μητροπ. Σερβίων & Κοζάνης, «Η Θεία Λειτουργία», εκδ. Αποστ. Διακονίας

Η κούραση είναι προσωρινή η ευλογία αιώνια....

«Η κούραση είναι προσωρινή. Η παραίτηση όμως διαρκεί για πάντα..»

Lance Armstrong

Αυτή είναι μια τεράστια αλήθεια. Όσο μεγάλη κι εάν μια δοκιμασία θα έρθει το τέλος της. Όσο κι εάν βρέξει ή συννεφιάσει ο ήλιος και πάλι θα βγει. Βεβαίως όταν είσαι μέσα στην καταιγίδα αυτό δεν το πολυσκέφτεσαι. Αλλά είναι η αλήθεια. «Θα περάσει κι αυτό....».

Οπότε το μυστικό θα λέγαμε είναι να κρατήσουμε την πίστη μας μέσα στην μπόρα. Μετα από αυτή, θα αντιληφθούμε ότι ο Θεός όσο εμείς παλεύαμε με ανέμους και θύελλες Εκείνος εργαζόταν για το μετά της ζωής μας. Θα μου πεις βέβαια, και γιατί με άφησε να μπω στην καταιγίδα. Καταρχάς δεν ξέρουμε εάν σε έβαλε ο Θεός εάν εσύ μπήκες μόνος σου. Διότι υπάρχουν αυτά που ο Θεός θέλει κι εκείνα που απλά επιτρέπει.

Όμως όπως κι εάν έχει, οι δύσκολες καταστάσεις και συνθήκες, οι δοκιμασίες και πειρασμοί είναι εκείνοι που γεννάνε αγίους, σοφούς, ώριμους ανθρώπους και μεγάλους ηγέτες. Και μπορεί η δοκιμασία σου να είναι προσωρινή αλλά δεν θα είναι η δύναμη

και η σοφία που θα αποκτήσεις.

Οι δύσκολες συνθήκες δεν είναι τίποτα περισσότερο από ευκαιρίες για να κατορθώσεις σπουδαία πράγματα. Είναι δώρα που πρέπει να εκμεταλλευτείς για να γίνεις δυνατότερος, ωριμότερος, αγιότερος, καλύτερος, σοφότερος, αποδοτικότερος και επιτυχημένος.

Λέει το Γεροντικό, «εάν πάρεις του πειρασμούς δεν θα σωθεί κανείς». Κι είναι αλήθεια. Διότι εάν δεν έχεις πειρασμούς δεν πρόκειται να εξελιχθείς. Και εάν δεν ξεκινήσεις και προχωρήσεις στο μονοπάτι πως θα φτάσεις στο παράδεισο;

π. Χαράλαμπος Λίβυος Παπαδόπουλος

Αγάπη στο... ψυγείο!

Ο Γέροντας ήταν σαφής: «Στην πνευματική ζωή οι κύριες εποχές είναι δύο: το καλοκαίρι και ο χειμώνας. Στο καλοκαίρι βέβαια βρίσκεις και την πιο όμορφη άνοιξη, ενώ στον χειμώνα περιέχεται και το φθινόπωρο...».

«Τι εννοείται, Γέροντα;» δεν άντεξα και τον διέκοψα. «Πώς είναι δύο οι εποχές; Και πώς συμπεριλαμβάνονται σ' αυτές και οι άλλες;»

Χαμογέλασε ο Γέροντας. «Έχεις δίκιο που απορείς», μου είπε. «Μα, σκέψου: ο Κύριός μας δεν είπε πως όταν αυξηθούν στον άνθρωπο οι αμαρτίες του τότε γίνεται... ψυγείο και η αγάπη του;» "Διά το πληθυνθήναι την ανομίαν, φυγήσεται η αγάπη". Λοιπόν, όταν παλεύεις ν' αγαπάς, θερμαίνεις την καρδιά σου, κι αυτό είναι καλοκαίρι κι είναι και άνοιξη μαζί. Τότε χαίρεται η καρδιά κι η χαρά αυτή περνάει μέσα σε όλο το σώμα. Είναι η χάρη του Θεού που έρχεται και σκηνώνει στην ύπαρξη του ανθρώπου, όπως άλλωστε ο ίδιος ο Κύριος μας το βεβαίωσε. "Τηρήστε τις εντολές Μου – και η κύρια εντολή Του είναι η αγάπη – και ο Πατέρας μου θα σας αγαπήσει και θα έρθουμε να κάνουμε μοναστήρι μέσα του". Οπότε, χειμώνας, ψύχος, παγωνιά, είναι το αντίθετο. Όταν λείπει η αγάπη, που σημαίνει ότι κυριαρχεί ο εγωισμός και τα πάθη στον άνθρωπο: πώς να αρπάξει για να 'χει, πώς να ικανοποιήσει τη σάρκα του, πώς να φανεί το όνομά του, τότε πετρώνει η καρδιά, γίνεται παγόβουνο, πλησιάζεις έναν τέτοιο άνθρωπο κι αισθάνεσαι ότι θέλεις να βάλεις... κάτι επάνω σου. Τίποτε δυστυχώς δεν σε ελκύει σ' αυτόν. Πρέπει να κάνεις μεγάλη προσπάθεια για να τον δεις με συμπάθεια, να δεις δηλαδή την κρυμμένη χάρη και το κρυμμένο φως που κάθε άνθρωπος έχει».

Είπε ο Γέροντας και δυο δάκρυα κύλισαν από τα μάτια του. Έσκυφα το κεφάλι μου κι αναρωτήθηκα: «Μήπως τον... πάγωσα τον Γέροντα; Σίγουρα, σ' έναν βαθμό τον έχω βάλει σε αγώνα να βλέπει το κρυμμένο δικό μου φως». Κύλισαν κι απ' τα δικά μου μάτια δυο δάκρυα. «Κύριε, ελέησον», ψιθύρισα. Κι ένιωσα λίγο την ανατολή να πάει να θερμάνει και τη δική μου καρδιά...

Το Σάββατο 1η Οκτωβρίου 7μ.μ
ξεκινούν μετά από 2 χρόνια
οι καθιερωμένες μηνιαίες ομιλίες μας.
Οι ομιλίες θα γίνονται στον
Ι.Ν. Αγ. Θεοδώρου μετά το πέρας του εσπερινού.

Τ Ν Ο Ρ Ι Ζ Ο Ν Τ Α Σ Τ Ο Ν
Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Ε Σ Α Α Π Ο Τ Η Ν
Φ Υ Λ Α Κ Η

Μηνιαίες Ομιλίες

π. Γεώργιου Κόρτα
Ιερός Ναός Αγίου Θεοδώρου Τήρωνος

ΚΥΡΙΑΚΗ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ
						1 † Αγίας Σκέπης της Θεοτόκου, Ανανίου Αποστόλου, Ρωμανού τοῦ Μελωδού
2 † Β' ΛΟΥΚΑ Κυπριανού ἱερομ., Ιουστίνης τῆς Παρθένου, Θεοφίλου ὁσίου	3 Διονυσίου Ἀρεοπ., Θεοτέκνου καί Ρουσσιχίου μαρτύρων	4 Ἱεροθέου Ἀθηνῶν, Ἰωάννου τοῦ Λαμπραιοῦ, Θεοδώρου Ταμιασέων	5 Ἐρμογένους Ἱερομαρτ. Κυπρίου, Χαριτίνης μάρτυρος, Μαμελχῆς μάρτυρος	6 Θωμά Ἀποστόλου, Κενθέου ὁσίου τοῦ Κυπρίου	7 Σεργίου καί Βάχχου Μεγαλομαρτύρων, Πολυχρονίου ἱερομ.	8 Πελαγίας ὁσίας, Πελαγίας τῆς παρθένου, Ἀρτέμονος ἱερομ., Ταΐσας ὁσίας
9 † Γ' ΛΟΥΚΑ Ἰακώβου Ἀποστόλου, Ἀνδρονίκου καί Ἀθανασίας ὁσίων, Ἀβραάμ	10 Εὐλαμπίου καί Εὐλαμπίας μ., Θεοφίλου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ	11 Φιλίππου διακ., Θεοφάνους ὁμολ., Ἰωνά ὁσίου ἐν Περγάμῳ Κύπρου	12 Πρόβου, Ταράχου, Ἀνδρονίκου μαρτ., Ἐπικτήτου ὁσίου ἐν Κύπρῳ	13 Ἀγαθοδώρου, Ἀγαθονίκης, Φλωρεντίου μαρτ., Χρυσῆς νεομάρτυρος	14 Κοσμᾶ ἐπ. Μαΐονιμᾶ Ἰγνατίου, Παρασκευῆς, Θεράποντος	15 Λουκιανὸν ἱερομ., Εὐθυμίου τοῦ νέου, Σαββίνου ἐπισκόπου
16 † Δ' ΛΟΥΚΑ Αἰγίου Πατέρων Λογγίνου Ἐκατ., Μαλὸν ὁσίου	17 Ἀνδρόν ἐν Κρίσει, Ἀνακομιδῇ λειψάνων Ἁγίου Λαζάρου	18 † Λουκά Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ, Μαρίνου μάρτυρος	19 Ἰωήλ Προφήτου, Οὐάρου μαρτ., Μνῆσσωνος ἐπ. Ταμιασοῦ	20 Ἀρτεμίου Μεγαλομάρτυρος, Γερασίου ὁσίου, Ματρώνης	21 Παριώνος Μεγάλου, Βαρνάβα καὶ Παριώνος ὁσίων ἐν Περιστερώνῃ, Χριστοδοῦλου	22 Ἀβερκίου Ἱεραπόλεως καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ Ζ' παιδων, Εὐαλείου ἐπ. Λαμπουσῆς Κύπρου
23 † ΣΤ' ΛΟΥΚΑ † Ἰακώβου Ἀποστόλου τοῦ Ἀδελφοθέου, Ἰγνατίου πατριάρχου Κ/Πόλεως, Νικηφόρου	24 Ἀρεθα Μεγάλου, Σεβαστιανῆς Μάρκου, Σωτηρίου καί Οὐαλεντίνου μαρτ.	25 Μαρκιανὸν καί Μαρτυρίου τῶν νοταρίων, Ταβιδᾶς τῆς ἐλεήμονος	26 † ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Μεγαλομάρτυρος τοῦ Μυροβλύτου	27 Νέστορος μάρτυρος, Κυριακοῦ πατρ. Κ/Πόλεως, Πρόκλης συζύγου Πιλάτου	28 Ἀθανασίου, Ἀγγελῆ, Εὐνίκης, Διομήδους (Ἑθνικὴ Ἑορτὴ)	29 Ζηνοβίου καί Ζηνοβίας, Θεράποντος ἐν Λευθορόντι ὁσίου, Κλεόπα Ἀποστόλου
30 † Ε' ΛΟΥΚΑ Θεοδοσίας παρθεν., Εὐθυμίου, Υπομονῆς ὁσίας	31 Στάχους, Ἀπελλοῦ Ἀμπλῆ					

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- Τις Κυριακές τῆς 9ης καὶ 23ης Οκτωβρίου μετὰ τῆς θείας λειτουργίας θὰ γίνῃ ἡ **ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΛΛΗΨΙΣ ΑΣΘΕΝΩΝ ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΟΥΣ**.
- Ἡ ἀκολουθία τῆς Θείας Λειτουργίας τῆς Κυριακῆς καὶ καθημερινῆς θὰ ἀρχίζει ἡ ὥρα 6:30 π.μ καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἡ ὥρα 5:30 μ.μ
- Το Σάββατο 1^η Οκτωβρίου καὶ ὥρα 7 μ.μ ξεκινοῦν οἱ καθευρωμένες μηνιαίες ομιλίες μας στὸν Ἱερό Ναό Ἁγίου Θεοδώρου μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἑσπερινοῦ. Φέτος οἱ ομιλίες ἔχουν θέμα: «Γνωρίζοντας τὸν Χριστὸ μέσα ἀπὸ τὴν Φυλακὴ».
- Τὴν Δευτέρα 31^η Οκτωβρίου καὶ ὥρα 4:30 μ.μ ὁ ἑσπερινὸς τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων στὸ ομώνυμο παρεκκλήσι μας.

Οἱ κατηχητικὲς συνάξεις γιὰ παιδιά δημοτικοῦ γίνονται κάθε Κυριακὴ στὸ Περιφερειακὸ Δημοτικὸ Σχ. Ἀγ. Ἀναργύρων ἡ ὥρα 10 π.μ. Γιὰ τὰ παιδιά Γυμνασίου καὶ Λυκείου γίνονται στὸν Ι.Ν. Ἀγ. Θεοδώρου τῆς Κυριακῆς μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας. Παρακαλῶ ὅποιος/ᾶ ἐπιθυμεῖ ἀγιασμός στὸ σπῖτι τοῦ ἡ τρισάγιο στὸ κοιμητήριο τοῦ χωριοῦ νὰ ἐπικοινωνεῖ ἐγκαιρὰ μετὰ τὸν ἱερέα τῆς κοινότητάς μας στὸ τηλέφωνο 97668822. Ὅποιος/ᾶ θέλει νὰ κλείσει μυστήριο Γάμου ἢ βάφτισης παρακαλῶ νὰ ἐρχεταὶ πρῶτα στὸ ναό, γιὰ τὴν καλύτερη συνεννόηση καὶ γνωριμία μετὰ τὸν ἱερέα, καὶ μετὰ νὰ κλείνει τὸ κέντρο γιὰ ἀποφυγὴ παρεξηγήσεων. Εὐχομολογήσεις γίνονται κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τὸν ἱερέα μας.

ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ